

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การค้นคว้าแบบอิสระครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบทักษะการเล่นวอลเลย์บอล ก่อนและหลังการใช้กลวิธีการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน โดยมีกลุ่มตัวอย่างเป็นของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/1 โรงเรียนเวียงมอกวิทยา อำเภอเถิน จังหวัดลำปาง จำนวน 34 คน ที่เรียนวิชาวอลเลย์บอล ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2549 เก็บข้อมูลโดยการใช้แผนการจัด การเรียนรู้และแบบสังเกตและประเมินผลกีฬาวอลเลย์บอล แล้วผู้ศึกษาได้นำเสนอผลการ วิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ โดยแบ่งเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนกิจกรรมแต่ละทักษะการเล่นวอลเลย์บอล ของนักเรียน ก่อนและหลังการใช้กลวิธีการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน

ตอนที่ 2 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะการเล่นวอลเลย์บอลของนักเรียน แต่ละคน ก่อนและหลังการใช้กลวิธีการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน

ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบคะแนนทักษะการเล่นวอลเลย์บอลของนักเรียน ก่อนและ หลังการใช้กลวิธีการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน

ตอนที่ 4 คะแนนการสังเกตพฤติกรรมความสนใจและตั้งใจเรียนนักเรียนหลังการใช้ กลวิธีการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนกิจกรรมทักษะการเล่นวอลเลย์บอลของนักเรียน
ก่อนและหลังการใช้กลวิธีการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน

ตาราง 1 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานคะแนนทักษะการเล่นวอลเลย์บอลของ
นักเรียน 34 คน ก่อนและหลังการใช้กลวิธีการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน

รายการ	ค่าเฉลี่ยก่อนเรียน	ค่าเฉลี่ยหลังเรียน	เพิ่มขึ้น
ทดสอบสมรรถภาพ	3.52	4.58	1.06
ทักษะการเคลื่อนที่	3.44	4.70	1.26
ทักษะการสร้างความคุ้นเคย	3.58	4.61	1.16
ทักษะสองมือล่าง	2.97	4.35	1.38
ทักษะสองมือบน	3.05	4.38	1.33
ทักษะการตบ	2.61	4.14	1.53
ทักษะการหยอด	2.94	3.44	1.50
ทักษะการเสิร์ฟมือล่าง	1.79	3.08	2.01
ทักษะการเสิร์ฟมือบน	1.26	2.41	1.15
ทักษะการเล่นทีม	2.55	3.61	1.06
ค่าเฉลี่ยทั้งหมด	2.77	3.93	13.44
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	2.34	0.77	4.02

จากตาราง 1 พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนกิจกรรมการเล่นวอลเลย์บอลของนักเรียน
ก่อนการทดลองเท่ากับ 2.77 และค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะการเล่นวอลเลย์บอลของนักเรียน
หลังการทดลองเท่ากับ 4.28 สรุปได้ว่า นักเรียนมีทักษะในการเล่นวอลเลย์บอลเพิ่มขึ้นหลัง
การใช้กลวิธีการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตอนที่ 2 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะการเล่นวอลเลย์บอลของนักเรียนแต่ละคน
ก่อนและหลังการใช้กลวิธีการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน

ตาราง 2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนทักษะการเล่นวอลเลย์บอลของนักเรียน
แต่ละคน ก่อนและหลังการใช้กลวิธีการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน

เลขที่	คะแนนทักษะการเล่นวอลเลย์บอล		ความแตกต่าง
	ก่อนเรียน (50 คะแนน)	หลังเรียน (50 คะแนน)	
1	24	39	15
2	30	47	17
3	26	39	13
4	27	42	15
5	27	45	18
6	22	39	17
7	31	43	12
8	34	49	15
9	31	45	14
10	27	38	11
11	26	41	15
12	27	40	13
13	27	41	14
14	26	41	15
15	32	40	8
16	33	48	15
17	31	45	14
18	32	49	17
19	21	36	15
20	33	45	12

ตาราง 2 (ต่อ)

เลขที่	คะแนนทักษะการเล่นวอลเลย์บอล		ความแตกต่าง
	ก่อนเรียน (50 คะแนน)	หลังเรียน (50 คะแนน)	
21	26	39	13
22	26	39	13
23	29	40	11
24	36	50	14
25	29	41	12
26	23	37	14
27	25	30	5
28	30	45	15
29	23	43	20
30	26	37	11
31	30	45	15
32	32	48	16
33	26	39	13
34	18	32	14
ค่าเฉลี่ย			13.44
S.D.			4.02

จากตาราง 2 แสดงให้เห็นว่าคะแนนทักษะการเล่นวอลเลย์บอลของนักเรียนแต่ละคน มีความแตกต่างของคะแนนค่าเฉลี่ยเท่ากับ 13.44 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 4.02 สรุปได้ว่า นักเรียนแต่ละคนมีทักษะในการเล่นวอลเลย์บอลเพิ่มขึ้นหลังการใช้กลวิธีการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบคะแนนทักษะการเล่นวอลเลย์บอลของนักเรียน ก่อนและหลัง
การใช้กลวิธีการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน

ตาราง 3 เปรียบเทียบทักษะการเล่นวอลเลย์บอลของนักเรียน ก่อนและหลังการใช้กลวิธีการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน

N = 34

คะแนน	$\bar{X}$	S.D.	คะแนนเพิ่มขึ้นโดยเฉลี่ย		t
			d	S.D.	
ก่อนเรียนด้วยกลวิธีการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน	27.94	3.82	13.44	4.02	19.51*
หลังเรียนด้วยกลวิธีการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน	41.38	5.09			

*p ≤ .001

จากตาราง 3 พบว่า ก่อนการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนกับ
หลังการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนมีคะแนนความแตกต่างกันอย่าง
มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 แสดงให้เห็นว่าหลังการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีการเรียนรู้แบบ
เพื่อนช่วยเพื่อน นักเรียนมีทักษะในการเล่นวอลเลย์บอลเพิ่มขึ้นหลังการใช้กลวิธีการเรียนรู้
แบบเพื่อนช่วยเพื่อน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตอนที่ 4 ค่าเฉลี่ยของคะแนนการสังเกตความสนใจและตั้งใจเรียนของนักเรียนด้วยการใช้
กลวิธีการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน

ตาราง 4 ค่าเฉลี่ยคะแนนการสังเกตความสนใจและตั้งใจเรียนของนักเรียนจำนวน 34 คน
ในการพัฒนาทักษะการเคลื่อนไหวทางกายด้วยการใช้กลวิธีการเรียนรู้แบบเพื่อน
ช่วยเพื่อน

พฤติกรรมที่สังเกต	จำนวนครั้งที่สังเกต / กิจกรรม										เฉลี่ย
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	
1. ความสนใจ(พฤติกรรมละ 2 คะแนน)											
1.1 ชักถามในเรื่องที่สงสัย	1.50	1.61	1.58	1.58	1.64	1.70	1.67	1.76	1.76	1.82	1.66
1.2 ความพยายามฝึกทักษะ	1.97	1.76	1.82	1.88	1.76	1.82	1.79	1.70	1.76	1.73	1.98
1.3 ปฏิบัติทักษะด้วยความเต็มใจ	1.94	1.79	1.91	1.94	1.88	1.91	1.85	1.76	1.79	1.82	1.86
1.4 ให้ความร่วมมือ	2.00	1.94	1.94	1.91	1.88	1.94	1.85	1.88	1.91	1.91	1.92
1.5 ปฏิบัติทักษะตามขั้นตอน	1.17	1.35	1.32	1.47	1.55	1.44	1.41	1.47	1.61	1.76	1.46
2. ตั้งใจเรียน (พฤติกรรมละ 2 คะแนน)											
2.1 มีความคล่องแคล่ว	1.64	1.55	1.76	1.70	1.79	1.82	1.73	1.85	1.79	1.88	1.75
2.2 มีความสนุกสนาน	1.97	1.76	1.61	1.70	1.64	1.73	1.64	1.79	1.73	1.74	1.73
2.3 ฝึกฝนตนเองอยู่เสมอ	1.55	1.55	1.76	1.79	1.73	1.76	1.64	1.61	1.73	1.76	1.69
2.4 ตรงต่อเวลา	1.70	1.67	1.73	1.67	1.76	1.82	1.79	1.85	1.82	1.79	1.76
2.5 ปฏิบัติกิจกรรมครบทุกทักษะ	1.35	1.52	1.52	1.47	1.44	1.47	1.41	1.52	1.58	1.55	1.48

จากตาราง 4 ค่าเฉลี่ยคะแนนการสังเกตพฤติกรรมความสนใจและตั้งใจเรียนของ
นักเรียนด้วยการใช้กลวิธีการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน พบว่า นักเรียนมีพฤติกรรมความสนใจ
ด้านความพยายามฝึกทักษะ ให้ความร่วมมือ ปฏิบัติทักษะด้วยความเต็มใจ ชักถามในเรื่องที่
สงสัยและปฏิบัติทักษะตามขั้นตอน มีค่าคะแนนเฉลี่ย 1.98, 1.92, 1.86, 1.66 และ 1.46
ตามลำดับ ส่วนคะแนนพฤติกรรมตั้งใจเรียนนักเรียนมีพฤติกรรมตั้งใจเรียนด้านตรงต่อเวลา
มีความคล่องแคล่ว มีความสนุกสนาน ฝึกฝนตนเองอยู่เสมอ และปฏิบัติกิจกรรมครบทุกทักษะ
มีค่าคะแนนเฉลี่ย 1.76, 1.75, 1.73, 1.69 และ 1.48 ตามลำดับ